

Arrest

**nr. 151 473 van 31 augustus 2015
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Mr. F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 augustus 2008 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 21 maart 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding dat de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond is.

Het betreft de thans bestreden beslissing.

Zij luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24.08.2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

A(...), Y(...) (R.R.: 068032857930)

Geboren te (...)

Nationaliteit: Moldavië (Rep.)

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Redenen:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-adviseur d.d. 07.02.2012 (zie gesloten omslag) blijkt het volgende:

"Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Moldavië. "

Betrokkene kan reizen en heeft geen nood aan mantelzorg (zie gesloten omslag), Aldus stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de medische zorgen in Moldavië.

Moldavië kent sinds enkele jaren een systeem van verplichte ziekteverzekering. Dit systeem wordt deels gefinancierd door de werknemers via een maandelijkse bijdrage (een percentage van het loon), deels door de Moldavse overheid (zij betalen de bijdrage van diegenen die geregistreerd staan als arm en/of niet-economisch actief).¹ Een onderzoek heeft uitgewezen dat de invoering van de ziekteverzekering de toegang tot de gezondheidszorg opmerkelijk verbeterd heeft, door de financiële barrières te reduceren.² Niet alleen de medische zorgen - met uitzondering van dure hartoperaties en gespecialiseerde scans - maar ook de benodigde, voorgeschreven medicatie zijn gratis.³

Alhoewel erkend wordt dat er op het vlak van de gratis medicatieverschaffing problemen kunnen zijn en patiënten soms moeten betalen voor hun medicatie, dient vermeld te worden dat de Moldavse overheid zich bewust is van dit probleem en stijgende inspanningen levert om oplossingen te bieden.⁴

Wat de sociale zekerheid⁵ betreft, dient opgemerkt te worden dat er een voltijds ouderdomspensioen is voor mannen vanaf 62 jaar en voor vrouwen vanaf 57 jaar. Voorwaarde is dat men 30 jaar aan de sociale zekerheid heeft bijgedragen. Vanaf 15 jaar bijdragen, heeft men recht op een deeltijds ouderdomspensioen.

Voor mensen die niet in aanmerking komen voor een pensioen gebaseerd op bijdragen, bestaat er een sociaal ouderdomspensioen.

Er is een sociaal invaliditeitspensioen voor invaliden die niet in aanmerking komen voor een werkgerelateerd invaliditeitspensioen.

Voor kinderen tot 18 maanden, wordt er kindergeld uitgekeerd. Arme families ontvangen kindergeld voor kinderen jonger dan 16 jaar en voor kinderen jonger dan 18 jaar wanneer ze studeren.

In het medisch advies van de arts staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Bijgevolg kan hij zelf instaan voor de eventuele kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Uit het asielrelaas blijkt dat betrokkene het secundair onderwijs heeft doorlopen, nog een specialisatie heeft gevolgd in techniek voor boten en reeds gewerkt heeft als zeeman.⁶ Dit zijn elementen die zijn integratie op de arbeidsmarkt kunnen vergemakkelijken.

Bovendien heeft hij zelf verklaard dat zijn vrouw en twee zussen nog in Moldavië verblijven en dat hij er een vriend heeft die zijn gezin beschermt.⁷ Bijgevolg lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Moldavië - het land waar hij overigens bijna 41 jaar heeft verbleven - geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht kan voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Niets verhindert betrokkene derhalve om terug te keren. Het staat hem vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reintegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Op 14 januari 2013 wordt de verzoeker effectief van het grondgebied verwijderd.

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoeker heeft de griffie van de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, er tijdig van in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen.

2.2. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat hij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoeker gegriefd is door de hen bestreden rechtshandelingen en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601, TB.P. 1998, 614; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528, R.A.C.E. 1994, z.p.).

De Raad merkt op dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet zich enkel richt tot de in België verblijvende vreemdeling.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt met name als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen (...)”

Uit de bewoordingen van bovenstaande wetsbepaling blijkt duidelijk dat enkel een vreemdeling die in België verblijft een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan indienen. De verzoeker bevindt zich echter niet langer in dit geval, aangezien uit de thans voorliggende gegevens blijkt dat hij op 14 januari 2013 reeds gerepatrieerd werd naar zijn land van herkomst, Moldavië.

Het staat buiten betwisting dat de verzoeker thans niet meer in België verblijft. Nu hij zich niet langer op het Belgisch grondgebied bevindt, is een afgifte van een verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in België *in casu* niet meer mogelijk. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan de verzoeker in de gegeven omstandigheden dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang bij het beroep, stelt de advocaat van de verzoeker zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Er dient te worden benadrukt dat het de verzoeker toekomt, wanneer er twijfel rijst omtrent zijn belang, aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft.

Uit wat voorafgaat, volgt dat de verzoeker niet heeft aangetoond dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing heeft.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE